

Billeder fra turen: [1. DAG](#) [2. DAG](#) [3. DAG](#)

Vi ville fejre Marianna 70-års fødselsdag, på forhånd, (16/11). Der var samtidig et par af børnebørnene der også blev fejres. Det blev en rigtig god oplevelse. Vi var samlet hele den nære familie (17). Det nåede jeg at få del i, inden operationen. Jeg skulle indlægges tidlig, mandag den 24. oktober og blev opereret med det samme. Jeg fik tumor og et stykke af tyktarmen fjernet. Det viste sig heldigvis ikke at være cancer i de 17 lymfekirtler, der blev undersøgt i det pågældende tarmafsnit. Operationen forløb godt og jeg fik anlagt midlertidig "stomi". Efter en halv snes dage, bestemte lægen, at han ville fjerne "stomi'en" igen. Det er jeg glad for i dag. Alternativet ville være, at jeg skulle igennem endnu en operation, 3-4 måneder senere. Jeg lå på ryggen i sygesengen på hospitalet i snart en måned. Til sidst var jeg ved at få "hospitalskuller". Jeg kunne simpelthen ikke tåle at se hvide kitler og syge mennesker længere. Jeg var for det meste mega-træt og var ikke altid i stand til at have besøg. Så måtte jeg sige fra. Der var dog adskillige, som aflagde kortere besøg og tusind tak for det. Flere blomsterhilsner blev det også til. Bl.a. denne smukke buket fra moster Hanna. 1000 tak til alle for al opmærksomhed. Jeg følte virkelig der blev tænkt på og bedt for mig.

Tirsdag den 22. november, blev jeg endelig udskrevet og sendt hjem. Det var en stor lise for sjæl og krop. Men hvor var jeg dog blevet afkræftet, efter næste 30 dag på ryggen. Jeg fik langt om længe en bevilget, som blev stillet op inde i TV-derhjemme, så jeg følte mig integreret i dagligdagen.

Grunden til bevillingen var, at jeg havde fået en byld i operationssåret, som hjemmeplejen skulle behandle, til det er lægt. (Der er også stødt en blærebetændelse til, så jeg får i tiden to slags antibiotika – det trætter alt sammen).

Sengen som vist på billedet, står i TV stuen som et fast "møblement" pt. for at socialt

i hverdagen. Pt. den 3/12, føler jeg mig stadig afkræftet. På tirsdag starter jeg genoptræning to gang i ugen på "Skovvænget" her i Bjerringbro. Der er stadig en kamp og kæmpe, inden jeg er på vanligt niveau, men den kamp er værd at kæmpe til ende ♥♥ !!! Marianna har været en vigtig brik omkring sygdomsforløbet. Hun holdt sammen på relationerne, med at tale i telefon, tage på besøg i Herning. Også efter at jeg er kommet hjem, har der været nok at "bokse" med. "Specielt omkring de sociale myndigheder og sygehusvæsen. De forskellige registre, har ikke været specielt gode til at "tale" sammen. Uden Marianna hjælp, havde ikke klaret det – så STOR TAK til dig, Marianna, du har været uundværlig og opofrende hjælp – håber du holder til det – men, du er så SEJ – tak for det og TAK til de mange venner og familie, som har været der, når det gjorde allermost ondt.

LYT: [SOM DIN DAG ER – SKAL DIN STYRKE VÆRE](#) og "Hvor der vilje, er der en vej" TAK!